

Latgalīšu volūdys diktats

Dasmytuo diktata latgalīšu rokstu volūdā teksts.

Kārlis Skalbe “Miļzs” (fragments)*

Miļzs guoja, guoja i izguoja kolnā. Pazusē jam beja zalta gobols – tik lels kai cylvāka golva. Īdams nu kolna lejā, redz, ka vīns puika gona vuškys.

“Vei, kur kukaiņs,” Miļzs saceja i smaideja

Pret sauli zīdēja boltuo uobūleņa pakaļne. Zamai pi dabasu gulēja bolti muokuli. Ni zalts, ni sudobrys kolna dziļumā – nikas nabeja tik gaišs kai itei pakaļne. Miļžam gribējuos tai nūsalaist zuolē i apsavērt: ite ruodīs suocās tys skaistais pasaulš, par kuru jam beja stuostejušys meža laumenis. Juos kleida tuoli ar vieju, maldynuodamys gonys, medinīkus, i daudzi zynuoja kū stuosteit.

“Ej, ej, lelais!” puika klīdze. “Naīsaguļsti tik otkon munā vacainē! Kur jius, miļži, guļat, tī treis godi zuole naaug!” Puika beja lels sovvaļnīks i jis na pyrmū reizi sasatyka ar miļžim i valnim.

“Klausīs, puika, es grybu drupeit aizkūst. Dūd maņ vīnu vušku!”

“Voi, šeļma! Vasalu vušku! Bet ej pa prīšku ar mani lauztūs. Ka paveiksi, tod dabuosi vušku, ka nā – tys zalta gobols byus maņ.”

*Puorsokys fragments nu 1921. godā latgaliski puorlyktūs i izdūtūs Kārļa Skalbis puorsoku izdavuma (“Posokas” (Školas literatura Nr. 1), izdeviejs A. Gulbis Reigā (1921)). Teksts pīlāguots atbiļstūši myusu dīnu latgalīšu rokstu volūdys nūsacejumim (pījimtī 2007. godā). Originaluo teksta puorlicieja J. Lač (latgalīšu bīdreibys “Kultura” aizdavumā), myusu dīnu adaptaceja – Edeite Laime i Maruta Latkovska.

Diktatu reikoj:

volūda

Paļdis:

